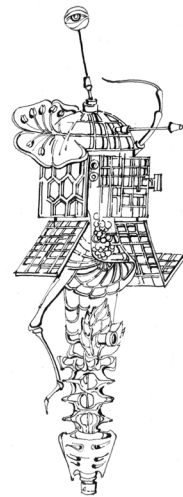

BOKOR ERIKA

CHICAGÓI NEMZEDÉKVÁLTÁS

Mindenbe bele lehet fáradni, még a jóba is! Ugyanakkor az új energia felfrissít mindenkit és mindent, a szervezeteket is beleértve. Magyar Baráti Közösségünk testvérszervezete, a Chicagói Magyar Klub példászerűen dolgozik ennek érdekében. Évi rendezvényeivel – Gála bál, Tavaszi választógyűlés, Nyári piknik, Mikulás-ebéd – fontos közösségépítő és közösségmegtartó munkát végez. Ugyanakkor misszióként kezeli az ifjúság magyarságtudatának megerősítését. Két éve a Magyar Baráti Közösséggel testvérszervezeti kapcsolatot teremtett, és ennek keretein belül folytatjuk a közös, egymást támogató munkát. Többben aktív szerepet vállalunk mindkét szervezet vezetőségében.

A Chicagói Magyar Klub évi rendezvényei mellett több mint 25 más, rendszeresen ismétlődő rendezvény van Chicago környékén: 1) hat nagyszabású piknik (Apák napi gulyásfesztivál, Taste of Hungary, Szabad Magyar Református Egyház, Szent István Katolikus Egyház, Pannónia Foci Csapat); 2) hat zenés, táncos, vacsorával egybekötött bál (Farsang, Hagyományos Magyar Lakodalom, Iskola-évvégző bál, Katalin bál, Szüreti bál, Szilveszteri bál); 3) négy karácsony körüli, ebéddel, vacsorával vagy szeretetvendégséggel egybekötött rendezvény (Mikulás-rendezvények, Kántálás, Adventi koncert); 4) két közösen szervezett nemzeti ünnep (1956 és 1848 emlékére); 5) két – magyar filmeket is vetítő – nemzetközi filmfesztivál (Chicago International Film Festival and EU Film Festival); és 6) hatévente ismétlődő program (Klasszikus koncert, Költészet napja, Anyák napja, Tánchááz, Szent István búcsú, Ökumenikus istentisztelet).

**Ahhoz, hogy
egy szervezet erős jövő
elé nézhessen, ideális
egy hosszabb átmeneti
időszak, amely
lehetőséget ad szoros
generációs
együttműködésre.**

Ezek alkotják a Chicago környéki magyar élet színes mozaikját, amelyet még különleges népművészeti vagy irodalmi jellegű programok, valamint rendszeresen ismétlődő események egészítenek ki. Ez utóbbihoz tartoznak iskoláink (Csík-Hágó Magyar Iskola és Szent István Magyar Iskola), cserkészletünk (Hunyadi Mátyás Cserkészcsapat), tánccsoportunk (Borozda) és egyéb hasonló szervezetünk összejövetelei, valamint egyházaink (Chicagói Magyar Baptista Gyülekezet, Norridge-i Református Egyház, Szabad Magyar Református Egyház, Szent István Római Katolikus Egyház) vasárnapi mise vagy istentisztelet utáni közösségi összejövetelei.

A Klub sikerét keményen dolgozó, erősen összetartó gárda biztosította az elmúlt három–négy évtizedben, és jelenleg is ez a csoport keresi a módját – Krémer Sándor vezetésével –, miként adja át legsikeresebben a fiatalabbaknak féltve őrzött kincseit. Szerencsére van egy tette és munkára kész fiatal csoport, amelyik várja az alkalmat, hogy kreativitását megmutathassa, elképzeléseit valóra válthassa. Ennek ellenére nem zökkenőmentes az átmeneti folyamat...

A kommunizmusra reagáló generáció erős nyomot hagyott a történelemben nemcsak otthon, de a diaszpórában is. Értérendszerében első helyen mindig a magyar identitás megőrzése állt. Általában féltette saját személyes érdekeit magyar közösségével kapcsolatos ügyek gondozása végett, és hitt abban, hogy magyarságáért nemcsak érdemes, de kötelessége is keményen dolgozni. Ez a generáció gyermekeiben is ezt az értérendszerét kívánta rögzíteni. Ami sok esetben meg is valósult, de általában más kiadásban, más változatban. A már itt született fiatalok életét kevésbé dominálja magyarságtudatuk. Ugyanakkor a magyarságtudat megélése olyan érték-többletet jelent számukra, amelyik élménydúsabbá teszi életüket. Elmondhatjuk ugyanezt az újabban kivándorolt fiatalokról is, akik inkább érték-többletként, mint átfogó meghatározóként kezelik magyarságukat.

Természetes, hogy magyarság-szemléletbeli különbségek másféle cselekedeteket és általában más hozzáállást, más fontossági sorrendet ihletnek a magyarságért végzett munka terén. Így nem csoda, hogy gondos odafigyelésre van szükség ahhoz, hogy simán menjen a vezetőségi stafétabot-átadás. Minden szervezet életében sajátosan kell ennek megtörténnie. Ennek ellenére érdemes elgondolkodni az egyetemes, általános szempontokon, amelyek nemcsak elfogadhatóbbá, fájdalmentesebbé és simábbá teszik a folyamatot, hanem kielégítőbbé és olyanná, hogy mind a leköszönő, mind a beköszöntő generáció elégedett legyen az eredménnyel.

A stafétabotot átadni kívánó csoportnak érthető módon szüksége van arra, hogy érezze: olyanok veszik át a vezetést, akik értékelik a szervezet múltbeli tradícióit, még akkor is, ha úgy érzik, változásokra van szükség. Jólesik azoknak, akik sokat áldoztak egy szervezet gondozására, ha látják, hogy az újabb vezetők tisztelettel lépnek közéjük. Ugyanakkor szükség van a régi vezetői gárda tagjainak rugalmasságára, amikor esetleges új dolgokról, ismeretlenbe való lépésekről van szó. Változások azért is szükségesek és kívánatosak, mert ezáltal a belépő csoport jobban magáévá teheti, magáénak érezheti a szervezetet. Ez teszi lehetővé, hogy az új vezetőségi tagok ne csak egyszerű kivitelezők legyenek, hanem olyan alkotók, akik aktívan, a stafétabotot átadókkal együtt dolgozzák ki a továbbiakat, figyelembe véve a régi alapokra való építkezés kívánatosságát.

Ahhoz, hogy egy szervezet erős jövő elé nézhessen, ideális egy hosszabb átmeneti időszak, amely lehetőséget ad szoros generációs együttműködésre. A Chicagói Magyar Klub napjainkban ezt az időszakot éli, és meg is vannak az előrehaladás jelei. Több a fiatal nemcsak a vezetőségben, hanem a tagságban is, és szaporodik az együtt megálmodott kisebb-nagyobb változások sora a Klub évi programjában. „Itt egy láng, add tovább” mottóval a fiatalabb generáció lassan és stabilan helyet kap és helyet foglal a Chicagói Magyar Klub vezetőségének életében, ezáltal is példát mutatva azoknak, akik felfigyelnek rájuk.